

har den ærede Ordfører fuldstændig Ret i, at hvad der egner sig til Afgørelse, naar der forhandles om den kommunale Bestaatning, er det ingenlunde givet egner sig til Afgørelse, naar vi forhandle om Stat til Staten. Men ved Siden deraf er det Forslag, som det ærede Medlem for Aalborg stiller, saa yderst forskellig fra det, der blev forhandlet og vedtaget her i Tinget for nogle Aar tilbage. Naar det ærede Medlem blot havde læst lidt videre i Betænkningen og de dertil knyttede Endringsforslag, vilde han snart være kommen paa det rene med, hvilken overordentlig Forskel der er mellem det, der den Gang var fremme, og det, der nu foreligger. Han foreslaar to Ting. Den ene er Indførelsen af Skattevedtægter for Kommunerne, den anden er Indførelsen af en ny Klageinstans. Hvad det sidste angaar, ved det ærede Medlem meget godt, at det mødte den Gang, og det samme vil vist være Tilfældet nu, en bestemt Modstand her i Folketinget. Det fandt ikke Tilslutning og blev forkastet. Hvad det første, Skattevedtægterne, angaar, da glemte det ærede Medlem at citere, at den Maade, hvorpaa Skattevedtægter efter Forslaget af 1873 skulde tilvejebringes, er ikke uvæsentlig forskellig fra det, Regeringen har bragt i Forslag. Det ærede Medlems Forslag gaar nemlig ud paa, at Amtsraadet afgør det, efter at Sogneraadets Betænkning er indhentet. Det, Folketinget vedtog i 1893 desangaaende, var at lægge en ganske anderledes Indflydelse i Sogneraadenes Hænder med Hensyn til Bestemmelsen af Skattevedtægternes Indhold. Altsaa disse Citater vil det ærede Medlem ikke kunne saa nogen egentlig Anvendelse for, og jeg maa oprigtig tilstaa, at naar han nu forsøger at fremkomme med Beviser for de skarpe Anklager, han har rettet mod de kommunale Vigningsmyndigheder, saa forekommer det mig rigtigt nok, at det var et meget løst Bevis, det ærede Medlem kom frem med ved sin Op læsning af nogle til ham adresserede Breve, hvori der i Virkeligheden ikke dokumenteres en eneste saadan Fejl. Det er af den Slags Klager, som enhver, der har siddet i et kommunalt Raad og har haft med Vigningen at gøre, vil saa i Hænde ikke een, men 10 Gange, naar en skatteansat mener, at han er sat ganske urimelig højt i Stat i Sammenligning med den og den. Hvad det ærede Medlem læste op, er ganske i samme Retning, som man kender saa godt fra den kommunale Virksomhed med Hensyn til Bestaatning. At der kan komme Tilfælde, i hvilke der foreligger Fejl i den kommunale Skatteligning, er det vistnok ingen, der vil benægte, men

jeg tror, at man med Føje kan sige — det vil jeg udtrykkelig understrege, og det blev ogsaa udtalt af det ærede Medlem for Fredsborg (S. Hage) — at man snarere maa undre sig over, at gennemgaaende foregaar Vigningen af de kommunale Skatter her i Landet med saa megen Billighed og sund Sans som vel muligt. Det ærede Medlem forsikrer om, at de Forslag, han er Medforslagsstiller til, ere fremsatte i den bedste Hensigt for at bane Vejen for disse Loves Gennemførelse; det ærede Medlem for Rjøbenhavns 4de Valgkreds (Scharling) knyttede dog dertil den Anmærkning, at saaledes var ikke hans Syn; han ønskede ikke Loven fremmet. Naar imidlertid det ærede Medlem for Aalborg forsikrer om, at det er hans Hensigt at berede denne Lov en gunstig Fremtid, have vi ingen Anledning, ingen Ret til at tvivle derom, men jeg maa indrømme, at det vistnok ogsaa har været fornødent for det ærede Medlem at forsikre os derom, thi over for Almenheden stiller Sagen sig ganske vist anderledes. Jeg ser nemlig ikke, hvorledes det ærede Medlem vil knytte selve den Tankegang, der har ledet ham til at stille disse Endringsforslag, til det foreliggende Lovforslag. Jeg kan ikke se rettere, end at naar man ønskede blot at opnaa nogen større Garanti over for formentlig Vilkaarlighed med Hensyn til den kommunale Skatteansættelse, saa havde man ingen bedre Vej at gaa, end at søge Indkomst- og Formueskat til Staten gennemført med saa saa Hindringer som muligt, thi det ærede Medlem vil se, at der i Gennemførelsen af Indkomst- og Formueskat til Staten vil ligge et Materiale, som det ærede Medlem netop savner over for den kommunale Bestaatning. Der er ingen Tvivl om, at der der vil være Holdpunkter for det ærede Medlem og dem, der have Anledning til at klage. Naar det er blevet gjort vitteligt, hvad hver enkelt Mand har henholdsvis i Indtægt og i Formue, er det jo givet, at de Regler, hvorefter denne Indkomst og Formue bestattes til Staten, ere andre end dem, vi benytte over for Kommunerne; men der ser ingen Tvivl om, at der i selve Tilvejebringelsen og Konstateringen af en Mand's Indtægt og Formue vil ligge et ret stort Materiale, hvorpaa man kan bygge, naar man ønsker at klage over den kommunale Bestaatning. Det forekommer mig at ligge saa overmaade nær, at der i selve Gennemførelsen af denne Skat til Staten, vil være en Afhjælpning af det væsentligste af, hvad der kan siges at ligge til Grund for Klager over den kommunale Bestaatning. Jeg henstiller dette til Overvejelse, og jeg vil indstændig anmode ærede